

FOLIMANKA S BOTIČEM

- část mého dětství

Z nedaleké Sarajevské ulice v Nuslích je to coby dup na Folimanku a k Botiči. Tam jsem se svými vrstevníky prožil své útlé, ale i pokročilé dětství. Tam jsem se učil poznávat čtyři roční období, tam jsem se cáchal v Botiči v létě a v zimě sjížděl vrchy od Novoměstských hradeb. Roky 1946 až 1957 ohraničily mé dětské a kiukovské vylomeniny.

Folimanka je park klenoucí se na kdysi nazývaným Viničným údolím, jak se dříve tato část nazývala a nad údolím Botiče ,toku, který vešel do krásné české hymny slovy "Voda šumí po lučinách". Ve 14. století tu byl vinohrad a vínu se tu dařilo, protože všichni po Jakubu Folimanovi, staroměstském ončanovi a majiteli tohoto kousku pražského území, pěstovali v nějaké formě víno. Jakub Foliman byl u začátků zušlechťování půdy (jeho jméno se též zachytilo jako Folman či Foleman). První zprávy o tomto území pochází z roku 1353. Po Jakubu Folimanovi vlastnili Folimanku další vlastníci - většinou apatykáři či lékaři - jedním z nich byl Ludvík Angel (příšedší z Itálie), pak území patřilo koruně České, od roku 1452 byl vlastníkem Heřman ze Zhořce. Byl tu i meruňkový sad. V 18. století se zde postavila usedlost, která byla po letech zbourána. Ještě připomínám, že Ludvík Angel byl synovcem Angela z Florencie, který na místě dnešní Hlavní pošty založil světoznámou lékarnickou zahradu. V roce 1841 koupil území Viktor Josef Meyer a soukromničilo se zde až do roku 1918. tehdy se vlastníkem stal Spolek pro zřízení ortopedické posilovny v Praze. V roce zde byl ortopedický pavilón. Konečně v roce 1977 se zde postavila Sportovní hala, která patří dnes zejména basketbalistům. Nad Folimankou trůní Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla (od toho Karlov) a komplex nemocnic a lékařských fakult.

Botič je zvláštní tok v dolním povodí Vltavy. Pramenív lese Okrouhlík (v blízkosti Čenětic u Křížkovského Újezdce). Je to jeden z nejdelších pražských potoků (celkově 34,5 km, částečně protéká potrubím). Vzpomínám si, že v mém dětství smrděl splašky, jejichž původ se v průběhu let odstranil a nyní je jeho voda bez zápachu. Jak vzniklo jeho jméno? Češtináři podávají výklad: od slova botění, což znamená nabývání objemu. Botič ústí do Vltavy. Pamatuji z dětství, že se několikrát rozvodnil a rodiče nás - kluky zvědavé a nezbedné - od vody odháněli

